

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

259.

Atskārsme, ka Mācība pārveido apziņu, būs jau būtības izprašana, bet, lai ietekmētu apziņu, atkārtoti jānostiprina Hierarhijas ceļš. Hierarha Vaiga priekšā jāpieradinās pie cienīgas izturēšanās. Tāpēc Sacīšu – jāietērpjas nemitīgā lūgšanā.

Šāda lūgšana nepieciešama tagad, kad Zeme šausmu satricināta.

260.

Upes ieteka baro daudzas gultnes. Izteka savus ūdeņus saņem no kalniem, sūta pa visiem kanāliem un piepilda jūras. Bieži ieteka ir apslēpta un neredzama; tieši ieteka nemanāma un šaura; bieži tā ir zem zemes, bet lai kādas būtu ietekas formas, tā baro jūras straumes. Dzīvē tam vistuvākais jēdziens būs sirds, kas arī tuva ietekas sintēzei, kaut gan ne vienmēr sintēzes izpausme redzama. Kaut arī sintēze liekas neizpausta, bet kā nav iespējams aizturēt ietekas plūsmas spēku, tāpat arī nav iespējams aizkavēt sintēzes jaunradi, jo sintēzi stimulē smalkās enerģijas; un sintēzes smalko enerģiju izplūsme norisinās vissmalkākā procesa ceļā. Gara dalāmība var vislabāk parādīt šo smalko procesu. Gara dalāmība saistīta ar enerģijas dalāmību, un augstā stadijā var uzrādīt centru dalāmību. Viena centru grupa darbojas zemes sfērā, cita atkal smalko fluīdu Ugunīgajai Pasaulei. Centru transmutācijā jāņem vērā šī varenā gara dalāmība.

Ļoti liels ir centru smalko enerģiju darbs un nekad tas nevar rimties. Var tikai vienu procesu nomainīt pret citu. Ja augsts Agni Jogs atdod savu enerģiju dižēnās kosmiskās celtniecības darbam, tad šajā atdošanā izpaužas spēcīga ugunīga transmutācija. Tādos gadījumos parādības fiziskajā sfērā nespēj spilgti izpausties, un augsts Agni Jogs var ieklausīties savās domās, jo apziņa atspoguļos Smalko Pasauli un darbu tajā. Šīs domas ir it kā centru un gara jaunrades darba atcere. Saka, ka doma pēkšņi pazibēja, bet Mēs teiksim – gars atcerējās. Tā var apstiprināt augstā Agni Joga darbu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpatur prātā, ka sintēze ir ieteka, speciāli specialitāte ir gultne.

261.

Specialitāte, kam ir savs pastāvīgs vads enerģiju novadīšanai, reti kad ir pārslogots.

Neapmierinātības jūtas un tieksšanās uz pilnveidošanos raksturo sintēzes nesējus. Lai arī cik redzami grūts būtu specialitātes ceļš, sintēzes nesēja ceļš pārsniedz speciālistu ceļu visos nosacījumos. Cik daudz meklējumu un pašaiizliedzīgu varoņdarbu sintēzes nesējs rāda ikdienas dzīvē. Patiesi, sintēzes nesējam katrs ceļa attīstības nosacījums ir gara varoņdarbs. Ceļš uz Ugunīgo Pasauli jāizprot kā sintēzes ugunīgā nesēja varoņdarbs.

262.

Ugunīgajai Pasaulei zemes vajadzības ir svešas.

Tāpēc senatnē burvības vārdi pamatojās uz ritma un tikai vēlāk izvērtās kļiedzīenos un gaudās. Bet ir taču norādīta sirds lūgšana.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

Tāpēc visās dzīves izpausmēs var mācīties, kā tuvoties augstākajai Ugunij.

263.

Lūgšana ir labākās domas izpausme. Visas ticības ieteic pielūgt Augstāko vislabākajos vārdos. Ir pareizi iesacīt tuvoties Augstākajam ar viscēlākajām domām.

Kam gan citam, lai sūtītu domas, ja ne Visaugstākajam? Ieteicu nepalaist garām gadījumu. Jo iespējams parunāties par tiekšanos uz Gaismu. Ne lūgums, ne uztraukta polemika, bet spraiga sirsniņa apmaiņa pavairo cildeno svētdevu.

264.

Skolotājam jautāja – kas apslēpts aiz Ugunīgā Priekškara. Kad Viņš izsacīja vārdu AUM – neviens neizjuta visu Visaugstākā Spēka nozīmi. Jautāja – vai šis Pāruginīgais Spēks var izpausties arī Zemes radījumos? Tika sacīts – var. Cilvēki atkal apmulsā: jo šis Spēks ir ārpus stihijas, tad kā gan to ietvert? Skolotājs sacīja – trūkst zemes vārdu Augstāko Mirdzumu izteikšanai, bet to pazīmes dažreiz var novērot. Mācīsimies vērtību.

265.

Jūs rakstāt par mūsdienu cilvēku nesagatavotību garīgiem jautājumiem, bet vai tad ir bijuši labāki laiki? Man šķiet, ka pašlaik ir daudz vairāk meklējošo nekā agrāk. Smagās nelaimes ir daudzus piespiedušas padomāt par šiem jautājumiem un meklēt notiekošā cēloņus kaut kur dziļāk. Mums ir palaimējies sastapt ne mazums skaistu cilvēku un daži no tiem ir izturējuši smagus pārbaudījumus, parādot pilnīgu pašaieliedziņu savā kalpošanā Vispārības Labumam.

Protams, Jūs pareizi rakstāt, ka mūsu laikā nepieciešama sintēze, bet sintēzi vairums cilvēku nespēj pieņemt un to apzināt, jo sintēze vai citiem vārdiem sakot gara apskaidrība ir visretākā parādība. Sintēze ir daudzu gadsimteņu enerģijas nogulsne uzkrājums, kas izkristalizēties daudzu pašaieliedziņu dzīvju laikā. Bet cik gan daudz ir bijis šādu pašaieliedziņu Gaismas kalpotāju? Tādēļ no lektora pulsta pasludinātā sintēze nevar dot vēlamos rezultātus. Ja uz lekcijām ierodas tieši, kā Jūs sakāt, nesagatavoti cilvēki un visbiežāk – vienkārši ziņkārīgie. Patiesi meklējošam un klauvējošam durvis ir atvērtas. No viņa paša atkarājas uzņemt, cik viņš spēj.

Bet, protams, vienas vai otras darbības sfērās vadītājiem nepieciešama sintēze garā un tā jāizpauž gudri, dodot katrā atsevišķā gadījumā tikai to, kas vajadzīgs, neapgrūtinot ar nesamērīgu nastu. Vadonim ir jāatrod kopīga valoda ar visiem; savā visietverošā sirdī viņš atradīs līdzjutību un dzīves problēmu atrisinājumu katram, kas griezīsies pie viņa ar pilnīgu atklātību. Neviens nedrīkst aiziet nomākts no viņa uzskatu plašuma. Viņš zina to patiesības daļu, kuru pie viņa atnākušais spēj ietvert, tādēļ viņš prot sagādāt prieku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

Jūs rakstāt, ka varbūt “mūsu zemē būs vieglāk celt sintēzi”. Cerēsim, ka izvēlētam vadonim būs tāda sintēze, jo patiesi izturīgi celt var tikai ar sintēzi. Un visa pašreizējā pasaules stāvokļa posts pastāv vadoņu gara sintēzes trūkumā.

266.

Gara saprašana šeit nozīmē izpratni, ka ir gars un tā izpausmes. Jā, būs nepieciešami nākotnes skolās noorganizēt gara filozofijas mācīšanu.

266.a.

Zināšana, alkas rodas no aizmirstās zināšanas pagātnē. Tāpat kā iztēle ir agrākās pieredzes sekas.

267.

Ritms, bez šaubām, veicina darba spējas, un katrs darbs prasa savu ritmu. Ļoti vēlams, lai šis ritms būtu smalkas kādības un pēc iespējas atbilstu darbinieka individuālajam ritmam. Daži ritmi ar laiku ne tik vien nomāc cilvēkā smalkāko vibrāciju uztveres spējas, bet pat atmodina viņā viszemākās un rupjākās izpausmes. Es bieži šo jautājumu pārdomāju. Man šķiet, ka mūsu tagadnes tehnokrātijai ar tās baigo, vienmuļīgo un nepielūdzamo mašīnu ritmu vajag kaitīgi iespaidot strādnieku psihi, gluži kā mācot viņos dabas un cilvēka dvēseles izpausmju smalkāko ritmu uztveres spējas. Ar laiku viņi kļūst par īstiem robotiem, kas spējīgi reaģēt vienīgi uz parastajiem un rupjākajiem ritmiem. Bet cilvēks, kas zaudējis augstāko vibrāciju uztveres spējas, neizbēgami top par dzīvnieku, pareizāki – zvēru. Lūk, kāpēc es tā apsveicu darba stundu samazināšanu pie mašīnas un arī fabrikās nodarbināto strādnieku skaita samazināšanu. Mašīnas modernajā pielietošanā un izmantošanā, ir briesmoņi un īstie elles ieroči. Un tās paliks tādas, iekams nebūs pareizi apjēgta to nozīme un meklēti līdzekļi to kaitīguma paralizēšanai.